

از رسالت نبوی تا آرمان شهر مهدوی

شناسه خبر: ۱۳۴۸۱۲ پنجشنبه ۱۹ بهمن ۱۴۰۲ - ۱۱:۳۳

عید مبعث آغاز رسالت رسول خدا صلی الله علیه و آله در راستای تحقق برنامه خداوند در مسیر مهدویت و امر ظهور و آغازی برای غلبه دین خدا بر سایر ادیان آسمانی در عصر ظهور امام مهدی عجل الله تعالی فرجه است.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، مسئله مهدویت از مهم‌ترین ارکان معارف دین مبین اسلام است به گونه ای که حجم زیادی از آیات قرآن و روایات اهل بیت علیهم السلام به این مسئله اختصاص یافته است. این معارف گویای آن است که امر مهدویت حداقل قبل از خلقت آدم علیه السلام و در موقعیتی مشهور به «روز ألس» مطرح بوده است. این موضوع برگرفته از آیه ۱۷۲ سوره اعراف است، آنجا که فرمود «وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ»؛ و هنگامی را که پروردگارت از پشت فرزندان آدم ذریه آنان را برگرفت و ایشان را بر خودشان گواه ساخت که آیا پروردگار شما نیستیم؟ گفتند چرا

گواهی دادیم تا مبادا روز قیامت بگویید ما از این [امر] غافل بودیم. «روز اُلت» از همین عبارت قرآنی «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ» گرفته شده که خداوند فرمود «آیا من پروردگار شما نیستم؟» طبق احادیث، در روز اُلت خداوند علاوه بر ربوبیت خویش، از ولایت اهل بیت علیهم السلام به ویژه امام قائم عجل الله تعالی فرجه نیز میثاق گرفت.

به همین دلیل است که مهم ترین سرفصل زندگانی پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و ائمه به همین موضوع اختصاص یافت به گونه ای که تمام زندگی خویش را صرف این امر کردند. متأسفانه حلقه مفقوده تاریخ زندگانی این انوار مقدس، همین امر است و کمتر در محافل و منابر به این موضوع پرداخته می شود، حال باید پرسید آیا قرآن به این ادعا پاسخ داده است یا خیر؟ آیاتی از قرآن به انضمام احادیث، به صراحت درباره مأموریت پیامبر صلی الله علیه و آله و به تبع آن، ائمه علیهم السلام در مسیر مهدویت و امر ظهور سخن گفته اند که در ادامه اشاره می شود.

1. اولیه آیه مربوط به آیه نهم از سوره صف است: «هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَ دِينَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ»؛ یعنی «او کسی است که پیامبرش را با هدایت و دین حق فرستاد، تا بر همه ادیان پیروز کند، هرچند مشرکان ناخشنود باشند.» مشابه این آیه در توبه و با اندک اختلافی در سوره فتح نیز آمده است. آیه می فرماید خداوند رسول خویش را با هدایت و دین الحق ارسال کرد تا آن را بر تمام ادیان غلبه دهد. روایات ما گویای آن است که تحقق اصلی این ماجرا در عصر ظهور قائم عجل الله تعالی فرجه است؛ یعنی امام علیه السلام با همان موهبت هایی که رسول خدا صلی الله علیه و آله آوردند و بلکه تحت مدیریت ایشان، عامل تحقق این وعده می شوند، لذا در حدیث آمده که امام عصر شب ظهور در غار حراء با ایشان، امیر مؤمنان علیه السلام و حضرت زهرا سلام الله علیها دیدار می کند و اذن ظهور و قیام را از خاتم الأنبياء دریافت می کند.

2. آیه بعد، آیه اول سوره نحل است. خداوند می فرماید «أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۖ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ»؛ [یعنی امر خدا رسید، پس در آن شتاب نکنید. او منزّه و فراتر است از آنچه (با وی) شریک قرار می دهند. امام صادق (علیه السلام) درباره این آیه فرمود «هُوَ أَمْرُنَا أَمَرَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ أَلَّا نَسْتَعْجِلَ بِهِ يُؤَيِّدُهُ بِثَلَاثَةِ أَجْنَادٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الرُّعْبِ؛ منظور، امر (امام زمان) (عجل الله تعالی فرجه) ماست؛ خداوند حکم کرده است که درباره آن عجله نکنیم تا او را با سه لشکر یاری رساند: با ملائکه، مؤمنان و ترس [در دل دشمنان]. (مجلسی، ج 52، ص 356) یا در دیگر روایت علی بن مهزیار می گوید از امام عصر عجل الله تعالی فرجه پرسیدم «سرور من، مقصود از امر الله در این آیه چیست؟» فرمود: «امر خداوند عزوجل و لشکر او، ما هستیم یا ابن رسول الله ما الأمر قال نحن أمر الله عزوجل و جنوده». با این توصیف، امر الله همان برنامه خداوند است که به رسول خدا صلی الله علیه و آله اُتاهد. این امر برای بسترسازی ظهور تا رسیدن به بهشت موعود است و امام زمان عجل الله تعالی فرجه نیز برای تحقق این امر خدایی یا برنامه الهی قیام می کند.

3. آیه بعد، آیه 82 سوره انفال است. خداوند می فرماید «وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ»؛ یعنی «و او حق را به وعده های خویش، تحقق می بخشد؛ هر چند مجرمان ناخشنود باشند»؛ امام باقر علیه السلام در روایتی فرمود: منظور از «يُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ» احقاق حق آل محمد علیه السلام است و اینکه فرموده به وسیله کلماتش منظورش حضرت قائم (عج) است که در زمان ظهورش حق پیامبر و آل او را احقاق و تمام باطل ها را نابود می کند. (تفسیر عیاشی، ج 2، ص 50). اما طبق روایات، اصل «کلمات» خود اهل بیت وحی علیهم السلام هستند. امیر المؤمنین علیه السلام فرمود «نَحْنُ الْكَلِمَاتُ الَّتِي تَلَقَّاها آدَمُ مِنْ رَبِّهِ فَتَابَ عَلَيْهِ»؛ یعنی ما همان کلماتی هستیم که آدم علیه السلام از پروردگارش دریافت و با آن ها به سوی خدا توبه کرد. برخی انبیاء طبق قرآن نیز از این «کلمات» بهره بردند؛ آدم (ع) القای کلمات شد، ابراهیم (ع) مبتلای به کلمات شد، موسی (ع) کلیم الله و عیسی کلمة الله شد.

با این توضیحات می توان دریافت فارغ از مفهوم «کلمه» و نوع اثر گذاری آن در برپایی عصر ظهور، این نکته را می توان فهمید که تمام انبیاء و رسولان به ویژه پیامبران اولوالعزم و در رأس آنها اهل بیت علیهم السلام تمام تلاش و عزمشان در راستای برپایی حکومت حقه خداوند بود و این تلاش را به صورت سلسله وار و زنجیرهای ادامه دادند و نقش خود را در زمان رجعت شان در آخر الزمان یا عصر ظهور به کمال می رسانند. در این بین، رسول خدا صلی الله علیه و آله به عنوان سید پیامبران، قطعاً نقش ویژه و گسترده تری را بر عهده دارند که این امر با بعثت شان آغاز شد؛ لذا یک بار باید از این زاویه زندگانی آن بزرگوار مورد واکاوی قرار گیرد.

انتهای پیام/

انتهای پیام/